

כל遵 כתמך עירוני דג י"ג סוף ע"ג: "הכָל נִדְיק
הַמְלִיאוֹ וְהַמְלִיאוֹ דּוּוֹ", וצמוך ע"ז ס' ד"ה
טהלמלט: "הכָל כְּשָׂהוֹת נִדְיק הַמְלִיאוֹ וְהַמְלִיאוֹ פְּדוֹל
שָׂהוֹת צָמוֹכוֹ". ויסי ר'זון טהוכל חמי עני ננמוד מוה
צמ"ל.

ויש זה דגשים קדושים נוכחים מלהזכיר נציגות
הטעולים בלי"ט ס"י ס"ג, מועתקים
במקבילים שהנוי שולח כהן לאדר"ג שליט"ה ומוסווים
פס.

בנערת עולם למקיימי העולם
הנוי עני קטינע קטינע דהרעע
המוח חמץ זוח מלפה ליטעות גדולות
מ. מ. ש.

הנני, סלכמלה עכ"פ אין נגייל צכח"ג גס לדעת
שלמייעוץ, גס נדייעד ליבּ יקצעו שטוח נחלמת
ונגד מה טהומיעול מלווה ממנה צדייעד?

אולי טועה חמי צכל פנ"ל, כי הנני רק משליכך
בקול רס, ולמ' הגעמי להצנתה בעין, וסדר"ג
שליט"ה לו משפטה השמירה וטהרתה וטהרתה.

בעוד סיימי ועדין לה זקמתי, מל"ט, ולמ' רמי
עד עמה רניש סיודה כל כך על הלחמת נלהכה
ונצמחה כמו כבוד סדר"ג שליט"ה, וזכה יוסט
כל סיmis צדד נהורל טמולח וכומכ סרכשה טהולומ
לארצה גדולים ומקדמי סרכשה מסוכנות, הנה מצוונת
מלהנה נסגןון וזה סקאנתי מסדר"ג שליט"ה פיח
נדירש מלהל מלך, ולכן המלך מלך ומלך דלווי,

סימן קח

דברים נחמדים שזכה לשבוע מרבני ה"קהילות יעקב" צחוק"ל בענין חסידי אומות העולם יש להם חלק לעולם הבא

וב"אור שמחה" פס: "ואהו ממקדי הומום
העולם — כוון רצינו למלה
בנימל נחלחות מלמים סוף פ"ח: "ואהו טיקnell
הוֹמֵן וַיַּעֲשֵׂה הוֹמֵס מִפְנֵי צָהָה נָגֵן קָקָנֶ"ה וְסָדְעָנֶ"ה
ע"י משה רבינו צב"ג מקודם נטשו נגן, חכל הס
עטמן מפני סכלגע הדרת מין וזה גור מותג וכו'".
הורי מכודל צדכי רגנו לרלמנ"ס ו"ל דגוני סמקבל
צנע מlowות צפנוי סלאה חנליים, ומואר לעצמתן,
 מפני לויי קקנ"ה צמולה — סלי וזה מתקידי
הומום העולם, וית לו מלך לעולם הנה.

ולא נמזהל צדכי רגנו לרלמנ"ס ו"ל גדר מהר
למקדי הומום העולם שיש לך מלך לעולם
הנה לך רק זלה וכלך: סקילד על עמו לסייע
גור מותג ומתקידי זלה.

והנה רמי זכפל חדד סכמן: "וּמְמַת נְלָח
פְּשָׁטוֹת סְגָס סִוִּס, צָהָן גָּר מּוֹתָג, הָלָן
סְמָלְמִינִיס צָהָן, וּמְקָרוֹ נְפָסָס נְפָלִיל מְגַנִּי יְסָרִיל
בְּלָתָם, זהה בס מקידי הומום העולם, ונרהה פְּצָוֹת
סְלָס חָלָק לעולם הנה עס מקידי הומום העולם,
ולכם"ג".

כתב הרמב"ם בהלכות תשובה פ"ג סוף ה"ה:
"וכן חסידי אומות העולם יש להם חלק
לעולם הבא".

ובהלכות מלכים פ"מ ק"ז וק"ח: "...וכן זו
אברה החכם משה רצינו מפי הגבורה לנוֹף חם כל
צלי הorld לkidל מlowות צנְלָטוֹן בְּנֵי נָה, וכל מי
סלה יקдел ירגג, ובמקдел הומס שוו סנקלה גר
מוחצ' צכל מקום, וורייך לkidל עליו צפנוי סלאה
פנלייס... כל סמקבל צבע מlowות, ומואר לעצמתן,
סלי וזה ממקדי הומום העולם, וית לו מלך לעולם
הנה, וואהו טיקnell הוֹמֵן וַיַּעֲשֵׂה הוֹמֵן מִפְנֵי צָהָה
נגן קקנ"ה צמולה וְסָדְעָנֶ"ה על ידי משה רבינו
צנוי נם מקודם נטשו נגן, חכל הס עטמן מפני
סקלע הדרת — מין וזה גור מותג, וליינו ממקדי
הומום העולם, ולמ' [הנה] ממקדים".

ובהלכות ליקומי נילה פ"י פ"ז: "הָלִי וְהַסּוֹד
גָּר מּוֹתָג — וְהַעֲלָוָס סְקִידָל עַלְיוֹ
סָלָה יְעַזְזָב כוֹס עס שולר המlowות צנְלָטוֹן בְּנֵי נָה,
ולמ' מל ולה טכל, — סרי וזה מקדליין חומו, וסהו
מקידי הומום העולם".

והשบทי: דמייך הפסל לא מהכם על הרכמן"ס מכמה קופcie מגමלה, לא כלום סוף קוּף לוּם כביהל' רכמן"ס לזכר זה, אבל רק גל מותך, וככ"ל, ועל כלך דבערן מירלויים לוּם נגענו, ויס נומר צכמיה מופניות מהויה דין זכה רק גאנטוניל' מהויה קשוח"ב זולומל' ספי' יהודי — בינה הדרוננו סמאלט"ה זיע"ה סס נמדוצי הגדות נעל לוּם סלט' צפנינו צוה, סכמג צודליך ספי' גוי, עיי"צ נמאלט"ה, וגס להן סיגנון דגוי מליל יודיס דומס לאלהי' דהאי קלאנטוניל, סהיליכע קיריב מיטמו צל האיגן הקדושים רבי חנינא צן מלדיין, אבל צעסה לוּם רום וטוגה צוה, וה"כ מנואר כהן זוכה לעווה"ג עזoor צעסה נחת רום למן הילק' קדוש, ומם סרלי' נידון דין, ומין נוכן לפסוק מכלן סיט עוז"ב נגוי מליל יודיס, צוּמן צהין כהן סוכחה לנוּם צהיל' יהודים, צוּמן צהין כהן סוכחה לנוּם, ושהרכמן"ס לוּם האיגן כלל דנור זה.

והלכתי נצדוע רכינו זוקן' זהעטמי לפני חם הסחלה סג"ל נלטן זו:

נתעדורתה ע"י ג"ה, לבנה רכמן"ס פל' מסודה פ"ג ס"ס כתוב דחמי' הוּא ע"י יט לסס מלך לעוז"ב, ובכ"ל מלכים ספ"ס כתוב רכמן"ס דמקידי' הוּא ע"י סיגנו גר מותך אקיידל' ומקייס' ז' מיקומ מפי' לויו צל הסיג'ת ע"י מרע"ה, וה"כ זולט וזה ליט לנוּם רכמן"ס גדר חומר להקידי' הוּא ע"ע, ומין לגויים חמליט [מלנד' סג"ל] חלק נועז"ב.

וא"כ ג"ע צגמלה ע"ז י"ח ז' סבכטיא לר' חנינא צן מלדיין עולס הכה נקלנטוניל' טיקלט חם מיטמו וכו' כמנואר סס, ומלהיחס דין מגיע לוּם עולס הכה עזoor זה.

והшиб רכינו זוקן' ז: הולי זה לוּם מדין מסדי' הוּא ע"ע, וholes קיגל' עלי' צבע מלוות צפוי הכה לר' חנינא צן מלדיין, סהולי' קבלה צפוי צל ימיד מומחה סוויל' כמו קבלה צפוי ג' חנילס, וholes יט עוד חילוקים צוה, אבל עכל"פ לי הפסל למוד ולתקistics מוה עעל עניין חמל, כי מין לנוּ נידון דומה זהה כל זמן טהוּר לסתיג' חילוקיס.

ועוד גידל רכינו זוקן' זברות צוה, ולט' כסמתה זו צומנו, ולט' כל זכור לי צורו, אבל זומט סקלנטוניל' מהי העולס הכה מגלי' ספי' גר מותך.

ולא סבכטיא: לייך הפסל לא כתוב "נלהה פצוט" נגד סמאנולר רכמן"ס סכטיא בעניהם מהל' מלכי' דגר מותך הוּם דמייקלי' מהקידי' הוּמוות העולס גדר מליל' נספ' סל "גוי מהלמי' צה' וסכליל' יסודיס" סיקלה גס הוּם דמייקלי' הוּמוות העולס יסוי' לוּם חלק לעולס הכה, ומין הפסל לממד' מוחט, ועוד "נלהה פצוט"?

וחשבתי סיט כהן לאלהי' עיין צל "לט' מהנס" נכלפל"יס: גס נמיין קון לגויים, וגס נמיין מהנש חנס לפס, דלידן מכווייסו מהקינן.

אלא סהעילוני כמה גדוּי מורה צלייט"ה, דההפי'ו ה'ס "נמיין חן לגויים" יט כהן, הצל' "נמיין מהנש חנס לפס" נכלפל' ניכר, דהין העולס הכה צלוּם, ומייננו בעוליס ליתנו נמיין צרויה, ומין כהן כלל חלום צל מהנה צמי' הלי' גוינט...

וכבוד גהון חדד צלייט"ה כתוב על זה, וזה לאשו בגעיס: "כלל' מקור להן לממד', וצודליך צלן בכען הלו. יט כהן עוד נקודה, דגס למל' דסמא, וכי צולס צמלה ממטה מהמיניאז' יט סהילו מהמאת שנחתה הסוכט, יט מסוס צקיוו למחוז גדור, יט מסוס קמוחלט נצדוע ופלקס' נבוחה האמוניא, יט מסוס צהוּצ'יס קעללה מליל' המודה השינויים, יט מסוס מילונה נעצות מעשים נועזים, יט מסוס צלענ"ה צעלמה מעיל עצמוניים ודווחפס נכל' מיין פעולות, וכליות', וסבכט'יטלט מליחת דלה' סכימת. ולמס ליתן לגויים חנינה נמיין?"

אלא סכטוד היגהון צלייט"ה צעל סמאנל ספל' סג"ל סכטוב "נלהה פצוט" בגוי סמאנלי' נס' ומסל נפטו להויל מגני ישלה נסלהט, יט לוּם דין חמי' הוּמוות העולס, יט לוּם חלוק הכה סטיג' לי סיט לוּם מקור להס מצ"ק דמקמת ע"ז יט ז': "המכל לוּם קלאנטוניל' [לדרזי' חנינא צן מלדיין]: רכני, להס חי מלכח צבלהט, ווועל ספוגין צל גמר מעל נצק, — חמה מציחני מהויה העולס סכיה? חמר לו: הכה. הסגע לי — נצגע לו. מיד סרכנא צבלהט, ווועל ספוגין צל גמר מעל נצק, ילהה נסמות נסלה, חי' סול' קפץ וויפל' נטוך הסחוּר, ילהה זם קול ווילמה: רב' חנינא צן מלדיין וסקלנטוניל' מזומין קון לחוי העולס הכה', רב' זוכס סקלנטוניל' מהי העולס הכה מגלי' ספי' גר מותך.

והנה לכלו הפטורו לין כוונת הזוהר מדך לגוי
שנעשה גל לתק, דגלו לך לין שנדרמו "גוי
שיעשה מצווה וימפלט מע"ז ומגעיליה", הלא פלי^{אוצר החכמה}
זה כלצון הרכמן"ס זהל' הייסורי נימלה פ"ג ס"ד:
כסיללה העכו"ס להכnam נדרית ולאקמופף מחת
כנפי השכינה ויקדל עליו על מלכה..., וענין קדמת
גרות גמולה להיות גל לך לין וזה עניין כל "יעשה
מצווה", לגוי לינו מוטה צוז טהור גוי, וליינו לך
לעשות מצווה ולא מגילה. ועיין יגמום מ"מ ב'
וכנסות הרכמן"ז זוק"ל סס.

ובcmdומה שפטוט הול שכוונת הזוהר מדך שייח
שיעשה מצווה ויקדל עליו שבע מנות
בניהם, ושי' גל מותג, כמו שמדובר בגמרתו כ"ק
ל"ה מה' דעתך וסתירן להס כיינו לך לימיינול
חימנוגה, הלא שלים מקיימים שבע מנות בני נם
— לין מקובליס עלייה שכל כמהו וועטה, הלא
כמי שליינו מנות וועטה, וכמ"כ הרכמן"ז וכריטכ"ה
מנות ט' ה' שלכן לך לך עליו להיות גל מותג
כדי שמי יש' כמהו וועטה, יעווין בסוף ספל
"סודאי מון לייז הלווי", ומלוי זה הול שיעשה
מצווה וימפלט מע"ז ומגעיליה" שמקובל שמי נעד
ע"ז והלא נעד עבירות סג"ג הוחזק עלייה, —
וכמ"כ הרכמן"ס זהל' מלulis ספ"ס צ"ו מה ש
ליינו מפי הగונגה לנויף מה כל צחי הועלס לך
מנות שננטעו בני נם וכל מי שלי יקדל ירגג",
— דשיינו גדר גל מותג, וזה ממוקדי מנות
הועלס שיט להס חלק לעוס"ב. ועיין שיט בקטינה
ל"ס ב'.

ואחותי יט למפור ולכנות צוז.

ואם נכנס הדרושים — כי זו סנה מגולל כהן
זוחר מדך לאידיה כדרשי קדשו ה"נ"ל צל
רצנו זוק"ל צ"ט יט לו חלק העולס כתה, וכן עס
בני ישראל, הלא חלק בפני עצמו, וועלס בפני עצמוו.
והדברים נפלאים בעזב"ט.

וזכר מי נחדלו שלזקוף ס"ס רצנו זוק"ל ואמ"ל:
ובכל גל קב"ה מס' טהרי סימתו זו בטחה כל
מנל מלקוי, ומה יודעת להמן על דבר הכלם הבנול
^{אוצר החכמה} כל בטחה כל מנה...
^{אוצר החכמה}

אח"ב הדר רצנו זוק"ל חייה לגע, וטוב פה
וחמל לי [כמממייק סוד, השר עד פיש
חיני יכול לטכום מה רוממות הרכמן הקדושה
הנעימה למסמע דבריו הקדושים לדלאן]: חמן
כלילן לך לדעת שכפי הרכמן ס"ח לך לעולס השם"
שיט למוקדי מנות העולס לין וזה כהעלס הנק
שיט ליאודיס, להנץ סיודי נסמו מזוזה מחת
קסם כבודו ימזרק, וזוכה לעולס הנקו למזול נמקור
מחצומו מהת כהן הכהן, וליאנות טס מויז השכינה,
מלה"כ בגוי שלין לו סיכות עס כל זה, והין
נסמו מיטס כל הנקו מזוזות מחתם כהן הכהן
ליד"ה: הילו לי נזון האפיק' ע"ז ט' ה' (ד"ה
לין נן דוד נה עד שיכלו נסמו נגגו): "...וחומר
הרב"ל חלמן נסמו כל ישראל וכל עוזדי כוכב
לין נגוף מהד" [ויה"כ הפלטו שמי מקדל
עליו להיות גל מותג, ולקייס שבע מנות בני נם,
ומקיס חומס מפני לויי ט', ויט לו על וזה טס
מחקידי מנות העולס, ויט לו חלק לעולס הצעה,
הכל לין הכהונה שיט לו מוקם מחתם כהן הכהן,
כל נפי השכינה, כי לין בגוי צוס סיוכות עס זה,
הכל הכהונה שיט לו חייה עדין וחייה מענוג לעולס
הנק, חכל גמוקס להר וצמוג הר גמורי מעולס
הנק כל ישראל, נסמו מזוזות מחתם כהן
הכהן...

כך מהל לי נבוד רצנו זוק"ל צ"כפי הרכמן"ס
סוד.

ואחרי ומון רכ הילו לי מז"כ צוואר מדך רות
ד"ה ע"מ ט"ג:

"וע"ד כל גוי שיעשה מצווה, וימפלט מע"ז
ומגעיליה, יעלם הרכמן'ב נ"י רום קדיש
ונפהך קדיש, וע"ד יט לו חלק לעוס"ב, הלא עס
בני ישראל, הלא חלק בפני עצמו, וועלס בפני עצמוו".